

Beløb, idet man ogsaa paa andre Steder maatte indbefomme Fordringer om den bedre Belysning af Indseilingen til snevne Farvande, og ikke særlig at favorisere en enkelt Del fremfor en anden; thi man ledes let derved ind paa en Vej, som man ikke veed, hvor fører hen, saalænge vi ikke have en samlet Fyrplan, saa at man er istand til at vide, hvilke Krav der skal opstilles og hvorledes de skulle fyldestgøres. Det kunde hændes, at der er andre Punkter, der meget mere kunne trænge til Hjælp, og som kunne faae denne Hjælp paa en billigere Maade, end der her er Tale om. En saadan Plan foreligger ikke, og de Foranstaltninger, der her er Tale om, ere saa omfattende, at Mørtallet ikke kan tiltræde dem. Mindretallet har vel om Sagens Realitet en noget anden Anskuelse, men har ikke dermed sagt, at det kan gaa ind paa, hvad der er forlangt, idet andre Betragtninger have ledet Mindretallet til at deltage med Mørtallet i at fraraade Bevillingen, og man foreslaar derfor at negte de for i Aar forlangte 35,000 Rb. — Under Nr. 107 er af Udvalget foreslaaet, at det begjærede Beløb, 90,000 Rb., til et nyt Bagerinspektions-Fartøj skal stettes. Det er udtalt, at under forandrede Bøstforhold, f. Ex. naar Korsør—Kiel Routen nedlægges, eller der kommer Dampfærge over Store Belt, vilde man maasse have et Skib tilovers, der kunde være tjenligt til dette Diemed. Man mener, at der ingen Betænkelighed kan være ved i alt Fald at udsætte den foreslaaede Foranstaltning, idet man vil kunne bruge enten Absalon eller Esbern Snare. Hele Udvalget erkjender, at Thurah neppe er tjenstdygtig om Vinteren til dette Brug, og man har derfor ifjor og ogsaa i denne Vinter benyttet Absalon. Det fremgaar nu af Tillægsbevillingen, at den derved forandrigede Merudgift til Absalon, hvad Mandskab og Skibets Forsyning angaar, kun beløber sig til, efter som det er anslaaet, 3,400 Rb.; det er ikke engang Renten af de 90,000 Rb., som man vil anvende til det nye Skibe, og hvis Absalon er tjenlig til dette Diemed, ville vi altsaa ikke have Tab ved at udsætte Anskaffelsen af et nyt Skib. Seg kommer nu til det eneste Punkt, der endnu er tilbage af dette Affnit, nemlig det, der er omtalt under Nr. 186 i Betænkningen, Lødsvæsenet. Vi have for ikke lang Tid siden oprettet og sat under Statens Tilsyn et i Tidernes Løb til et fortrinligt Standpunkt udviklet Lødsferi her i Sundet. Det var en almindelig hævdet Tradition, at Lødsstjenesten paa de saakaldte Langlødsstovre gennem Sundet besjergedes af de danske Lødsfer, og vi finde ikke langt tilbage et Forbud fra svenske Side, hvorved det forhøedes de svenske Undersaatter at gribe ind i denne anerkjendte Eneret for Danmark. Ved Traktaten af 14de Marts 1857, hvorved man afløste Sundtolden, blev der ingen Forandring gjort med Hensyn til dette Spørgsmaal, det blev tvært-

imod i en Artikel i denne Konvention udtrykkelig paalaagt Staten at føre Tilsyn med Lødsferierne i Sundet, hvilket Tilsyn efter de Regler, der gjælde for Lødsferiet, ikke er et tomt Ord. Allerede fra den Tid, Skaane affødes, har Danmark betalt Sverig en Sum, for at det skal vedligeholde sit Fyrvæsen i Sundet langs med den svenske Kyst. Det ligger nær at antage, at denne Tribut er ligesom en Anerkjendelse af de Danstkes Eneret til Lødsferiet. Denne Betaling yder Danmark fremdeles, dog ikke saaledes, at den fremtræder her i Budgettet, men gennem en Sum een Gang for alle af 311,000 Rb. for Sverig og for Norge et Beløb af 106,000 Rb. vedkommende Indløbet til Rattegattet, altsaa godt og vel 400,000 Rb., som bleve affortede i den Sum, der tilkom os for Sundtoldens Afspøsning; det bliver altsaa 12,000 Rb. om Aaret, som vi betale til Sverig. Et Lødsvæsenet er en for Skibsarten overordentlig vigtig Institution og navnlig i et Farvand som Drefund, er givet. Det har derfor været Gjensind for den danske Regjerings omhyggeligste Overveielse gennem lange Tider, hvad der kunde tjene til at fremme Diemedet for Lødsinstitutionen, og for det Tilfælde, at der skulde være en Mulighed for, at der endnu var Et eller Andet, der kunde ændres eller forbedres i saa Henseende, har Regjeringen i Genhold til de Forhandlinger, der ere førte her i Salen, ifjor nedsat en Kommission til Overveielse af forskjellige Lødsvæsenet vedkommende Spørgsmaal. Man har for Antagelse af Lødsferi fastsat meget skarpe baade moralske og med Hensyn til Kundskab og Dygtighed bindende Betingelser, og derved er det lykkelige Regjeringen paa disse 3 vigtigste Stationer, Helsingør, Dragør og Kjøbenhavn, at faae et udmærket Mandskab i denne Retning, og hele Lødsinstitutionen er da voget op til at kunne forsyge vel 150 Familier, idet der er omtrent 130 Lødsfer, foruden Pensionister, Enker og enkelte Flere. Desuden ubrede disse Lødsfer igjen gennem deres Kasser saavel den væsentligste Del af Overlødsfernes Lønning som ogsaa Lødsformandens, Bogholderens og deres, der endvidere tjene dem, saa at der afgives ikke ubetydelige Procenter til Pensionisterne, til Lønninger, til Regnskabsførerne, til Vedligeholdelse af Sollerne osv. Af, hvad der saaledes indkommer gennem anstrengende og omhyggelig Tjeneste, gaar der ikke Uvæsentligt fra til ovennævnte Diemed, saa at Staten saa godt som ingen Afgifter har deraf med Undtagelse af, hvad der følger af Tilsynet, samt Fyr- og Bagervæsenet. Der er paalaagt disse Lødsfer meget bestemte Forpligtelser, som i Tilfælde af, at de ikke opfyldes, ville kunne have Forliset af deres Stilling og hele timelige Velsærd til Følge, ja endog føre ikke blot til Mulkter eller Vand og Brød Straf, men endog til Straf i Bolt og Sjern. Det er derfor en Sag, der er tagen saa alvorlig, som dens Vigtighed kræver. Seg tror ogsaa, at Regjeringen har